

Đến viếng nhạc sĩ, diva Thanh Lam chia sẻ: “Vừa bước vào, tôi nghe ca sĩ Ngọc Tân hát một bài hát của nhạc sĩ Phú Quang. Tôi nhận ra hai người đã ra đi. Nhưng giọng hát và âm nhạc của họ vẫn ở lại với chúng ta. Đó là điều tuyệt vời họ để lại nền âm nhạc nước nhà”.

(Báo Zing, Việt Nam, phát hành ngày 13 tháng 12 năm 2021)

*

VĨNH BIỆT NHẠC SĨ PHÚ QUANG

Phú Quang, chàng đã đi và đến một chỗ đường không nữa lá vàng.
Hà Nội phố nay thành dĩ vãng, người vào huyết mộ kịp Đông sang...

Từ nay những bản Tình Ca mở...mới hé môi là sương khói bay!
Cõi sống xưa nay là chỗ trọ, phố phường buồn lắm những hàng cây!

Ai yêu Hà Nội, xa Hà Nội, chỉ để buồn cho ai ngó theo...
Còn để lại chẳng là tiếng gió, tiếng dương cầm những giọt trong veo!

Phú Quang, tôi biết anh chừng đó, sau bảy mươi lăm anh dặm trường.

Sau thuở chiến tranh lòng réo gọi, then cài cổng khóa nhốt yêu thương!

Anh xa Hà Nội, buồn da diết...anh gặp Quê Hương chợ Bến Thành,
anh gặp nhà thơ Phan Vũ, uống, một chiều nghe cạn hết hôi tanh!

Bao nhiêu Hà Nội dài con phố. Có phố nằm ngang thốn nỗi niềm...
Từ Mở Cửa Bung, anh nhớ phố...Nghe lòng: Hà Nội vẫn trong tim!

Cảm ơn ý nhạc vời thiên cổ, rất cảm ơn anh lúc trở về,
phố khép, bạn bè anh đứng chật, một lần, anh mãi mãi chia ly!

Một lần, dấu tích: Nàng Ca Sĩ, tóc cuộn niềm đau, đầy, hỡi anh!
Không phải nhạc vàng hay nhạc đỏ...bây giờ nước mắt một màu xanh!

Bây giờ, Vĩnh Biệt, chào anh. Nhé!
Hà Nội Thiên Đường Phố Khói Sương...

Trần Văn Lệ